

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

”Aref.”

Vise

af

Rosenkrantz Jønson

med

Melodi

af

Johan Selmer.

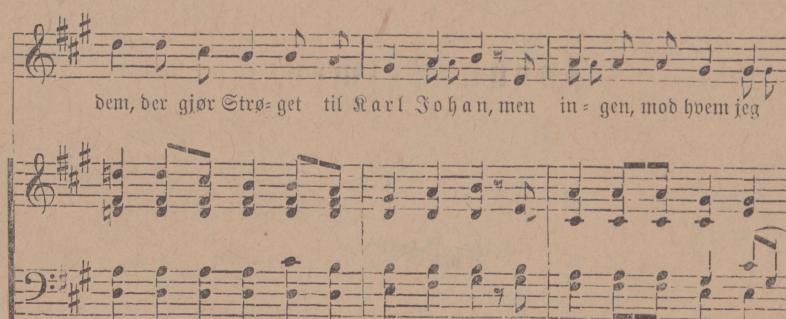

V box 12:339

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90

mm 0

Moderato (M. M. $\text{♩} = 100$)

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

0
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50
mm

2. Saa mangen Person er lokalt populær,
og mangen i Bygd og i Smaaby er kjær,
men findes der en landskjendt og afholdt Figur,
saa er det vel du akademiske Ur.
3. Der er ej den Nordmand, som blev til Student,
der findes ej paa Bygden en Hovedstadskjendt,
som ikke med Fryd mindes mangen en Tur
ved Dag eller Aften forbi dette Ur.
4. Kontormænd og Arbejdssfolk titter paa dét,
naar ræsk de gaar ud og naar hjem de gaar træet.
Og Skoleeleven paa Vej til sit „Bur“
faar Fart i sin Krop ved et Blik paa det Ur.
5. Studenten, som driver, saa ømt paa det ser
i Haab om et langt akademisk Kvarter.
Han ved, at derinde staar Collett og smur
saa punktlig og sto Alma Mater sit Ur.
6. Ved dét finder stadtig som Hvermand jo ved,
Kendez-vous'er blandt alle Slags Mennesker Sted.
Ti trængs en Fortrolig saa taus som en Mur,
saa vælger man trygt Alma Mater sit Ur.
7. Kjær er det Amor, som her er paa Post,
ved Dag og ved Aften, i Solskin og Frost.
Ti alle, som skjult eller aabent gjør Kær,
skal absolut træffes ved Collett sit Ur.
*
8. Jeg hilser dig, Ur, med taknemmelig Hu;
ti den, som min Lykke saa først, det var du:
Saa tidt dig forbi i mit daglige Driv
jeg gif, til du Bendepunkt blev for mit Liv.
9. Du husser vel Dagen og Datoen med,
da hende jeg traf som gav Hjertet mit Fred?
Jeg skrev, og hun mødte med glødende Kind;
ved „Urret“ præcis Klokkens syv blev hun min.